

for] visse Grænser, vil Haveboligfondsoptioner neppe blive Genstand for et Udbud, der ikke med Lethed kan dækkes af Efter-spørgselen, saaledes at der er vægtige Grunde, som taler for, at dette Papir, ogsaa naar det eventuelt maatte komme paa Børsen, vil noteres efter sin naturlige Værdi, og det vil sige en Værdi omkring Pari, eller med andre Ord, at Tvangskursen lader sig opretholde, fordi Kursen udtrykker en korrekt Værdiansættelse, idet den hverken udtrykker mere eller mindre, end hvad dette Papir praktisk talt er værd.

Med Hensyn til de almindelige Synspunkter, der ligger til Grund for disse Lovforslag, kan man maaske indvende, at selv om man godt kan tiltræde disse, vil man alligevel ikke kunne tiltræde Planen om at anvende en Del af Statens Jordfond til de Formaal, der her sigtes paa, og man vil muligvis henvise til, at vi har Statsboligfonden, som i hvert Fald delvis er blevet benyttet ogsaa til Fremme af de Formaal, her søges virkeliggjort. Jeg maa dertil svare, at Statsboligfonden, hvis 5 pCt. rentebærende Obligationer trods Statsgarantien ikke noteres højere end 89, hvilket svarer til en effektiv Rente af 5,6 pCt. — det er en lille Smule bedre end de ikke statsgaranterede $4\frac{1}{2}$ Østifternes Kreditobligationer, som noteres omkring $83\frac{1}{2}$ —, i Kraft af den svage Kurs paa Kasseobligationer vil give de eventuelle Haveboligejere et Kurstab paa 10—11 pCt., og vi har jo allerede set Klager fremsat paa Grund af Skuffelserne med Hensyn til Kursen paa disse Obligationer, der er endda dannet en Landsforening af nødstedte Statsboligfondslaantagere. Meningen var heller ikke, at disse uformuende Mennesker i Lighed med Husmændene skulde sikres mod Kurstab, men det er det, som jeg haaber, vil kunne opnaas ved Dispositioner som dem, der foreslaas i mine Lovforslag.

I hvor stort Omfang Statsboligfonden hidtil har været Kredittforening for Opførelse af Smaahuse, foreligger der ikke nogen officiel Redegørelse for, men at Laantagerne føler sig haardt trykket, er en given Sag, thi de lidte Kurstab efterfølges jo nu af en vældig Stigning i Rentetrykket paa Grund af Valutaens højere Kurs, og Statskassen vil, saa vidt jeg kan se, neppe kunne undgaa ret følelige Tab paa sin Garanti for hele denne Byggevirksomhed. Men der er at sige om de Foranstaltninger, som søges virkeliggjorte ved Loven af December 1922, at det jo i udpræget Grad var en Efterkrigslovgivning, en Nøddlovgivning og ikke en Lovgivning, som man vilde være skredet

til under normale økonomiske og valuta-mæssige Forhold. Statsboligfonden er et Krigsfænomen, og den bør i Virkeligheden derfor holdes udenfor Diskussionen om de Foranstaltninger, som tilsigtes ved de Love, jeg her har lagt paa Tingets Bord.

Hvis man — jeg kunde tænke mig navnlig fra Landboernes Side — vil hævde, at der dog er gjort ikke saa lidt for den mindrebemidlede Bybefolkning, og at nu faar Staten maaske yderligere et Eftersmæk paa Grund af disse Foranstaltninger, vil jeg dertil svare, at Byernes Befolkning har i rigeligt Maal ved de Skatter, som i saa udpræget Grad har ramt dem, navnlig den direkte Skat og Selskabsbeskatningen, betalt Omkostningerne ved disse Foranstaltninger, ja endogsaa betalt de Tab, som eventuelt vil falde paa Staten i den Anledning.

Man kunde saa endvidere, naar man er Modstander af at anvende Jordfonden, henvise til Stats-Laanefonden. Kunde vi ikke der tage Pengene til disse sociale Foranstaltninger, hvis Berettigelse jeg formoder vil blive almindeligt anerkendt fra de forskellige Ordføreres Side. Jeg vil dertil svare, at jeg tror, at Anvisningen paa Stats-Laanefonden er en Udvej, som ikke lader sig følge, thi Stats-Laanefonden, som i 1904 begyndte med en Kapital paa 30 Mill. Kr., af hvilke $12\frac{1}{2}$ Million var disponibel Formue og $17\frac{1}{2}$ Million udlaant Formue, befinder sig, som jeg allerede har fremhævet, i den Tilstand, at af den samlede Formue paa 58,3 Mill. Kr. er 60,3 Millioner udlaante Midler, og den disponible Formue udgør altsaa med et rundt Tal minus 2 Mill. Kr. Ganske vist ejer Fonden lidt over 6 Mill. Kr. i Børseffekter, men den skylder samtidig Statskassen $8\frac{1}{3}$ Mill. Kr., saa at Fondens finansielle Rammer faktisk ganske er sprængt. Da der foruden de obligate Udlaan i Henhold til ældre Love nu i indværende Aar yderligere vil fremkomme betydelige Laanekrav dels med Hensyn til Driftslaan til mindrebemidlede Jordbrugere i Henhold til den Lov, vi vedtog for ca. 1 Aar siden, hvorefter der skal udredes indtil 2 Millioner aarlig i 10 Aar, og dels Krav om Laan til Udstykning af Landejendomme med dermed sammenhørende Parcellaan efter Udstykningen, hvilke Laan efter den Lov, vi ligeledes vedtog for et Aars Tid siden, har en Maksimumsgrænse af 200 000 aarlig i 3 Aar, og da Stats-Laanefonden saaledes er sprængt, forekommer det mig, at man hellere end at give Anvisning paa at søge de Formaal, der her til-